

rimeligt at give sælgeren mulighed for at få fuld dækning for de omkostninger, der vedrører stiftelsen af kreditten. Den af kreditkøbsudvalget foreslåede særregel om stiftelsesomkostninger er derfor medtaget i lovforslagets § 16, stk. 4. Vil kreditor sikre sig en matematisk korrekt opgørelse af kreditomkostningerne, har han mulighed herfor ved – udover eventuelle stiftelsesomkostninger – at betinge sig renter af den til enhver tid værende restgæld. Justitsministeriet kan i den forbindelse tiltræde det af udvalget anførte om det ønskelige i at fremme brugen af systemet med »bagudfaldende renter«.

Man har ikke fundet grundlag for at opretholde særreglen i afbetalingslovens § 4, stk. 1, nr. 3, hvorefter der, såfremt afbetalingsprisen ikke er over 3.000 kr., ikke tages hensyn til renter, selv om der i aftalen er vedtaget rentebetaling. Justitsministeriet har endvidere heller ikke fundet at burde opretholde formodningsreglen i afbetalingslovens § 4, stk. 2, hvorefter kontantprisen i disse tilfælde formodes at udgøre 1/10 af afbetalingsprisen. Med det nutidige renteniveau må kreditomkostningerne snarere formodes at udgøre mere end 1/10 af afbetalingsprisen.

Såvel den svenske konsumentkreditlov og lov om afbetalingskøb mellem næringsdrivende som det norske udkast til lov om kreditkøb m. v. indeholder regler, som stort set svarer til den af kreditkøbsudvalget foreslåede opgørelsesregel. Efter det for justitsministeriet oplyste er systemet med »bagudfaldende renter« imidlertid ikke så udbredt i Norge og Sverige som i Danmark, og der kan derfor i disse lande være et større behov for en matematisk korrekt opgørelsesregel.

g) *Udbetalingskrav (lovforslagets § 19).*

Som anført under pkt. 3, f, 2° har udvalget foreslået, at der alene stilles krav om en mindsteudbetaling på 20 pct. ved *forbrugerkøb* med ejendomsforbehold, hvorimod det gældende udbetalingskrav for erhvervs-køb ophæves. Efter afbetalingsloven er mindsteudbetalingen fastsat til 20 pct. af afbetalingsprisen, dvs. 20 pct. af summen af de afdrag, som køberens skal betale i henhold til aftalen. Dette indebærer, at kreditomkostningerne indgår i afbetalingsprisen, medmindre disse – hvad der bliver mere og mere udbredt – beregnes som »bagudfaldende renter«, hvor køberens løbende betaler renter af den til enhver tid værende restgæld.

Udvalget foreslår, at udbetalingskravet fortsat skal være på 20 pct., men beregnet af kontantprisen. Baggrunden herfor er, at kontantprisen er et

enkler og mere almindeligt kendt begreb end kreditkøbsprisen. Parterne vil derfor sjældnere være i tvivl om, hvad kontantprisen er, end hvad kreditkøbsprisen er, jfr. betænkningen s. 85–86. Det ændrede beregningsgrundlag medfører en vis sænkning af kravet til mindsteudbetalingen. Udvalget anfører, at denne nedsættelse næppe vil få reel betydning, fordi den vigtigste regel om udbetaling i virkeligheden findes i forslaget § 28. Efter denne bestemmelse, der er omtalt ovenfor under pkt. 3, f. 1°, kan sælgeren i forbrugerkøb med ejendomsforbehold normalt ikke gøre nogen restfordring gældende mod køberens, når sælgeren tager det solgte tilbage i tilfælde af køberens misligholdelse. Udvalget forventer, at § 28 vil føre til, at sælgeren fastsætter udbetalingen og amortiseringen, således at det solgte ved en tilbagetagelse kan dække sælgerens krav.

Uanset det af udvalget anførte finder man, at den foreslåede ændring af beregningsgrundlaget for mindsteudbetalingen indebærer en risiko for et samlet forøget køb af forbrugsvarer. Dette findes under de foreliggende samfundsøkonomiske forhold ikke acceptabelt, og man har derfor valgt at foreslå, at mindsteudbetalingen beregnes i forhold til kreditkøbsprisen (summen af kontantprisen og samtlige kreditomkostninger, jfr. lovforslagets § 8, stk. 1, nr. 5). Dette vil i køb, hvor der er aftalt »bagudfaldende renter«, indebære en vis skærpelse af udbetalingskravet set i forhold til gældende ret, hvor mindsteudbetalingen beregnes af afbetalingsprisen, der som nævnt ikke omfatter kreditomkostninger i form af »bagudfaldende renter«.

For parterne vil det næppe være vanskeligere at beregne udbetalingen i forhold til kreditkøbsprisen end i forhold til kontantprisen, da kreditkøbsprisen skal oplyses i kontrakten, jfr. § 8, stk. 1, nr. 5.

h) *Selvtægt (forslagets § 32).*

Kreditkøbsudvalgets forslag til modvirkning af selvtægt er omtalt foran under pkt. 3, f, 3°. Under høringen har politiet og anklagemyndigheden givet udtryk for betænkelighed ved udvalgets forslag om ændret påtalepraksis og om en registrering af anmeldelser vedrørende selvtægt. Imod udvalgets forslag om en ændring af anklagemyndighedens praksis vedrørende retsplejelovens § 725, stk. 3, således at de i bestemmelsen nævnte »almene hensyn« i videre omfang skulle føre til, at sager om ulovlig selvtægt i afbetalings-sager blev undergivet offentlig påtale, er det bl. a. anført, at bestemmelsen ikke har sådanne tilfælde for øje, og at de hensyn, herunder ressourcehensyn, der begrundet reg-